

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: Stappert Deutschland GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

**Prethodna pitanja**

1. Obuhvaća li pojam „šuplji profili” iz pravila o podrijetlu u pogledu tarifnog podbroja 7304 41 Harmoniziranog sustava (u daljnjem tekstu: HS) iz Priloga 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije <sup>(1)</sup>, u skladu s kojim se stjecanje podrijetla uvjetuje „premještanjem iz šupljih profila iz tarifnog podbroja 7304 49” (pravilo o podrijetlu šupljih profila), toplo oblikovani materijal iz tarifnog podbroja 7304 49 HS-a, ravne i nepromjenjive debljine stijenke, koji ne ispunjava zahtjeve tehničke norme za toplo oblikovane bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika i od kojeg se hladnom preradom proizvode cijevi drukčijeg poprečnog presjeka i drukčije debljine stijenke?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje ili ako nije potrebno odgovoriti na prvo pitanje: povređuju li se pravilom o podrijetlu šupljih profila članak 60. stavak 2. i članak 284. Carinskog zakonika Unije <sup>(2)</sup> te članak 290. UFEU-a zato što
  - (a) nedostaje obrazloženje tog pravila,
  - (b) je to pravilo previše neodređeno ili
  - (c) temelj podrijetla ne obuhvaća postupke obrade koji bi u skladu s člankom 60. stavkom 2. Carinskog zakonika Unije trebali predstavljati temelj za utvrđivanje podrijetla[?]
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje: određuje li se stjecanje podrijetla robe iz tarifnog podbroja 7304 41 HS-a u glavnom postupku na temelju pravila o podrijetlu u pogledu tarifnog podbroja 7304 41 HS-a iz Priloga 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije koje se odnosi na „CTH”, preostalog pravila uz poglavlje 73. HS u Prilogu 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije ili članka 60. stavka 2. Carinskog zakonika Unije?

<sup>(1)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1.)

<sup>(2)</sup> Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.)

**Tužba podnesena 25. ožujka 2022. – Europska komisija/Republika Portugal**

(Predmet C-220/22)

(2022/C 257/30)

Jezik postupka: portugalski

**Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Melo Sampaio i M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Republika Portugal

**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Portugal nije ispunio obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu <sup>(1)</sup>, u vezi s njezinim Prilogom XI. dijelom B, time što sustavno i trajno prekoračuje trajnu godišnju graničnu vrijednost NO<sub>2</sub> od 1. siječnja 2010. u zonama PT-3001 Lisboa Norte, PT-1004 Porto Litoral i PT-1009 Entre Douro e Minho (ranije PT-1001 Braga), Portugal,

- utvrdi da Portugal nije ispunio obveze koje ima na temelju članka 23. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ, zasebno i u vezi s njezinim Prilogom XV., dijelom A, u odnosu na sve te zone, a osobito obvezu koju ima na temelju drugog podstavka članak 23. stavka 1. da poduzme odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

### Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podaci koje je poslao Portugal dokazuju da ta država članica od 1. siječnja 2010. ne ispunjava obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50, u vezi s njezinim Prilogom XI., dijelom B, kad je riječ o zonama Porto Litoral (PT-1004), Entre Douro e Minho (PT-1009) i Lisboa Norte (PT-3001).

Osim toga, portugalska tijela nisu donijela ili nisu provela sve mjere koje su odgovarajuće i nužne kako bi se osiguralo da razdoblje prekoračenja u zonama Lisboa Norte (PT-3001), Porto Litoral (PT-1004) i Entre Douro e Minho (PT-1009), godišnje granične vrijednosti NO<sub>2</sub> predviđene člankom 13. stavkom 1. Direktive 2008/50, u vezi s njezinim Prilogom XI., dijelom B, bude što je moguće kraće, u skladu sa zahtjevom iz članka 23. stavka 1. navedene direktive.

(<sup>1</sup>) SL 2008., L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169. i ispravak SL 2019., L 72, str. 141.)

---

## Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Nexive Commerce Srl i dr./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i dr.

(Predmet C-226/22)

(2022/C 257/31)

Jezik postupka: talijanski

### Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

### Stranke glavnog postupka

*Tužitelji:* Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italy) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

*Tuženici:* Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

### Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 2. drugi podstavak četvrtu alineju, članak 9. stavak 3. te članak 22. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (<sup>1</sup>), kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici (<sup>2</sup>), tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onog koji se primjenjuje u talijanskom pravnom sustavu (kako proizlazi iz članka 1. stavaka 65. i 66. Zakona br. 266 od 23. prosinca 2005. te članka 65. Uredbe sa zakonskom snagom br. 50 od 24. travnja 2017., koja je uz izmjene pretvorena u Zakon br. 96 od 21. lipnja 2017.) i koji omogućuje da obvezu financijskog doprinosa za operativni trošak regulatornog tijela za poštanski sektor snose isključivo pružatelji usluga u poštanskom sektoru, uključujući pružatelje usluga koji ne pružaju usluge koje su u okviru univerzalne usluge, pri čemu se na taj način dopušta mogućnost da se isključi svaki oblik javnog sufinanciranja iz državnog proračuna?